

Postgirobygget, Arne

Her er min by og mitt sted og min hage,
jeg er 35, det er jeg som er Arne.
Og n skal jeg d om en time,
jeg bare vet det ikke enn

Her er mitt hus og min nydelige kone,
vi mottes tidlig og jeg lovte henne livet.
Men 10 r er vist alt hun skal f,
hun bare vet det ikke enn

For hva det er verdt
jeg tror fremdeles jeg er heldig.
Og det som verre er,
jeg har aldri,
aldri vrt s lykkelig,
s lykkelig som n.

Her er barna mine og deres venner,
de vet som oss ikke helt hvordan det ender.
Om under en time vil de knapt forst,
de bare vet det ikke enn

Der ser du meg ligge i stolen med et stort smil.
Jeg elsker utsikten her fra terrasen min.
Og snart er det for sent si det jeg tenker p,
jeg bare vet det ikke enn

For hva det er verdt
jeg tror fremdeles jeg er heldig
og det som verre er
jeg har aldri,
aldri vrt s lykkelig,
s lykkelig som n.

Ikke langt i fra, men noen sprenger plass til huset sitt.
Og de kommer til bruke mye dynamitt.
Og en stein vil slippe unna deres sikkerhetsnett.
De bare vet det ikke enn

Og den steinen den vil fly igjennom lufta
som et prosjektil mot stolen min og hodeputa.
Og mine yne vil vre lukket nr jeg mister hodet.
Men selvflgelig,
jeg vet det ikke enn.

For hva det er verdt
jeg tror fremdeles jeg er heldig.
Og det som verre er
jeg har aldri,
aldri vrt s lykkelig,
s lykkelig som n.
S lykkelig,
s lykkelig som n.
Jeg bare vet det ikke enn